

TAMPEREEN SEUDUN METSÄNOMISTAJAT RY

www.tasemo.fi

Jäsenlehti 2/2022

8.6.2022

PUHEENJOHTAJALTA

Hyvät jäsenet!

Kesän alkua eletään ja vihdoinkin on koronapandemian aiheuttamista rajoituksista päästy eroon. Toki virus ei vielä kukaan ole minnekään kadonnut, mutta sen aiheuttamat sairastumiset ovat kuitenkin lieventyneet siinä määrin, että on voitu palata "normaaliin" elämään. Tämä on tarkoittanut myös yhdistyksen toiminnan normalisoitumista. Kevään aikana on jo voitu järjestää luento- ja keskustelutilaisuuksia sekä erilaisia retkiä. On selvästi havaittavissa, että toimintaa on jo kaivattu. Osallistuminen eri tapahtumiin on ollut kiitettävän vilkasta. Syksyllä sitten palataan toiminnassa aikaisempaan tavanomaiseen ja eri tapahtumista on tarkemmin toisaalla tässä lehdessä. Tervetuloa mukaan oman kiinnostuksesi mukaan!

Keskustelu metsäasioita koskien on jatkunut vilkkaana koko kevään. Metsänomistajan kannalta aika paljon negatiiviseen sävyyn. Erilaisia uhkia on väläytelty niin EU:n suunnalta kuin kotimaan suojelua ylikorostavilta tahoilta. Useimmat aiheet liittyvät ilmastonmuutokseen ja sen seurauksiin. Hiilinelut ja niiden lisääntyminen tai vähentyminen ovat jatkuvan kiistan aiheena. Jos jotain positiivista keskustelusta hakee niin ainakin mahdollisuus hiilikompensatioon päästökaupan muotona saattaa hyödyttää metsänomistajaa, joka siirtää hakkuita sovitusti määräajaksi. Edelleen kannatta muistaa, että paras tapa hiilinelujen säilyttämiseen ja lisäämiseen on ajallaan tehty metsänhoitotyöt: taimikon varhaishoito, ensiharvennukset ja lannoitukset. Näin metsän kasvu pysyy hyvällä tasolla ja myös lisääntyy. Kannatta hyödyntää näissä toimissa myös Kemera-tuet. Niitä näyttää joka vuosi jäävän käyttämättä myös Pirkanmaalla.

Yksi uhkakuva metsille ilmastonmuutoksesta on metsien terveyden heikentyminen. Juurikääpä on kuusikoiden lisääntyvä uhka. Onneksi torjuntatoimet on lakisääteisesti pakollisia metsätuholain perusteella. Kantokäsittely on pakollista toukokuun ja marraskuun välillä tänä vuonna asetuksella säädettyä väliaikaisesti lyhempää aikaa lukuun ottamatta. Väliaikainen säädös tehtiin hätäisesti, kun arvioitiin Venäjältä tuodun urean loppuvan kesken. Korvaavia tuotteita on kuitenkin riittävästi saatavissa. Juurikääpä on kuitenkin jatkuva uhka niin kuusella kuin männylläkin tyvitervastautina. Ikävä kyllä jatkuva kasvatusta edistää juurikäävän leviämistä, kun siinä ei puulajin vaihtoa pystytä kovin helposti tekemään.

Keskustelussa on edelleen vahvana juonteena halu suojelualueiden voimakkaaseen lisäämiseen luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi. Mielestäni on hyvä muistaa, että metsässä on aina monimuotoinen eliöstö. Se on vain metsän eri kehitysvaiheissa erilainen, mikä on yhtä hyvin säilyttämisen arvoista kuin vain ns. vanhojen metsien eliöstö. On myös hyvä todeta, että minä en ainakaan ole tavannut yhtään metsänomistajaa, joka ei pitäisi luonnonarvoja säilyttämisen arvoisina.

Lopuksi on vielä todettava, että puukaupalle ja nouseville puun hinnoille näyttäisi olevan hyvät mahdollisuudet vallitsevassa tilanteessa. Toivotan kaikille TaSeMon jäsenille hyvää ja metsänhoitotöille otollista kesää!

Matti Ilveskoski

TULEVIA TAPAHTUMIA

1. 20.9.2022 Tampereen ammattikorkeakoulu, juhlasali

16.00 – 17.00 Kahvitarjoilu, UPM Tampere tarjoaa

17.00 UPM:n katsaus ajankohtaisiin metsäasioihin

17.30 – 20.00 PRFOREST

Yrityksen esittely, kokemuksia metsänomistamisesta ja hoidosta.

Ja pääasia metsänlannoitus.

Antti Ruuskanen, Tero Pitkämäki, Mika Pitkämäki, Jarno Lindblom

Kahvitarjoilun vuoksi ilmoittautumiset 10.9.2022 mennessä, mauri.inha@tasemo.fi

2. 4.10.2022 Laikku

Opiskelijoiden ideasta merkittäväksi ja monipuoliseksi metsäalan yritykseksi

Metsäalan kasvuyritys esittäytyy - Suomen MetsätKuntoon Oy ja toimihenkilöesittely

Mirva Salo, Metsäasiantuntija, myyntineuvottelija, **Suomen MetsätKuntoon**

Keskuskatu 16, 89600 Suomussalmi, puh: 050 592 9257, mirva.salo@metsatkuntoon.fi

www.metsatkuntoon.fi

3. METSÄOPINTOMATKA JOENSUUHUN 5.-8.10.2022

Järjestämme neljän päivän pituisen metsämatkan Joensuuhun.

Ryhmän koko enintään 50 henkeä ja vähintään 30

Matkakuvaus:

Keskiviikko 5.10.2022 starttaamme Atro Vuolteen bussilla Vanhankirkon luota klo 6.00.

Pysähdys Ravintola Jari-Pekkassa , Hankasalmella, jossa meillä on noutopöytäamiainen

Ensimmäinen kohde Joensuussa on Stora Enson Uimaharjun tehdas, jossa ensimmäisenä meille tarjotaan lounas ja sen jälkeen tehtaan ja tuotannon esittely sekä tehdaskierros. Stora Ensolle saavumme n. klo 12.15 ja aikaa meille on varattu klo 16.00 asti.

Saapuminen hotellille noin 16.45 ja illallinen ravintola Torerossa 18.30

Serranokinkkua ja chorizoa (L,G) pariloitua broileria (L,G) sitruunamarinoitua kotimaista broilerin rintafileetä, tummaa rosmariinikastiketta, perunamunakasta ja kikhernepaistosta crema catalana (L,G) katalonialaisen keittiön versio perinteisestä paahtovanukkaasta

Torstai 6.10.2022. hotelliaamiainen. Kello 8.45 siirrymme bussilla yliopistoalueelle

Itä-Suomen yliopisto, Borealis-talo, BOR100

9.00-11.30 Teppo Hujala (professori), ”Suomen metsien käyttö tulevaisuudessa: kehityskulkuun vaikuttavia tekijöitä 2035 saakka ja kauemmas”

Luotaus metsien käsittelyyn, palvelumarkkinoihin ja metsänomistajien tulonmuodostukseen, tarkastelulinssinä vahvat ja heikot muutosvoimat.

Kauko Kärkkäinen (innovaatioasiantuntija, metsänomistaja, yrittäjä), kaksiosainen alustus:

1. ”Mikä ihmeen GreenHub?”

Joensuun ja Itä-Suomen alueen vihreän biotalouden osaamisen, koulutuksen ja liiketoiminnan yhteistyöverkosto

2. ”Voiko luonnontuotteista syntyä merkittävää liiketoimintaa?”

Kauko Kärkkäinen, joka on paitsi metsänomistaja myös yrittäjä ja suuntautunut kasvavaan luonnontuotteiden liiketoimintaan (mahla, pakuri, lakkakääpä...).

<https://docplayer.fi/187367365-Kauko-karkkainen-metsanomistaja-yrittaja.html>

12 - 13 Lounas Ravintola Pepe, Metla-talo

Luonnonvarakeskus, Metla-talo

13.30- 15.45 Henrik Heräjärvi (erikoistutkija), Metla-talon esittely ja alustus ”Luonnonvarakeskus ja puun rakennuskäyttöä tukeva tutkimus”

Metla-talon esittely Luonnonvarakeskuksen Henrik Heräjärvi, joka tuntee puurakentamista ja esittelee paitsi itse taloa myös aiheeseen liittyvää ajankohtaista tutkimus- ja kehitystyötä Joensuun seudulla.

15.45 Siirtyminen kasvitieteelliselle puutarhalle Botniaan, jossa meillä on opastettu tutustuminen puutarhaan.

18.00 Ajo hotellille, jossa illallinen , jonka tarjoavat Metsä Group Joensuu ja Metsä Group Tampere, klo 19.30 ja Metsä Groupin puheenvuoro

Marinoituja kasviksia (V,G) toreron lihapullat (L,G) muhkeita lihapullia tomaattikastikkeessa, manchegojuustolla maustettua perunamuusia ja papupekonipaistosta crema catalana (L,G) katalonialaisen keittiön versio perinteisestä paahtovanukkaasta

Perjantai 7.10.2022 hotelliaamiaisen jälkeen ajo John Deerelle, lähtö hotellilta 8.45

9.00 Tehdasvierailuun sisältyy yritys esittely, kahvitarjoilu ja tehdaskierros.

Kierroksen jälkeen meille tarjotaan lounas tehtaan Compass-ravintolassa.

Isäntänä toimii tehtaanjohtaja Janne Haapasalo ja markkinoinnista Mikko Turunen.

12.30 Siirtyminen UPM:lle, jossa tehtaan esittely ja tehdaskierros.

15.00 siirtyminen hotellille ja sieltä Joensuun teatteriravintolaan 16.45 klo 17 alkavalle illalliselle Menu Vihersalaatti & yrttidressing, Coleslaw, Perunasalaatti, Tomaatti-mustapapusaalaattia & korianteria, Talon mallasleipää & voita, Talon ciabattaa & tuorejuustoa, Hawaijinleike & perunamuusia, Raparperi-kaurapaistosta & vaniljakermää, Kahvi/tee

18.30 Teatteriesitys My Fair Lady

Lauantai 8.10.2022

Hotelliaamiainen

Lähtö hotellilta 8.15 Varkauteen mekaanisen musiikin museoon, jossa opastus.

Lounas Varkaudessa ravintolassa, KaksRuusua 11.40

Lounas sisältää leivät, keiton, salaattipöydän, lämpimät ruoat, jälkiruoan ja kahvin/teen.

Ruokajuomina vesi ja kotikalja.

13.00 Ajo Vaajakoskelle Pandan makeistehtaan myymälään, niin saadaan matkasta makea. (mahdolliset ostokset omakustanteisia)

15.30 Tampereelle ja perillä noin 17.30

Matkan hinta 400 e 2h huoneessa

526 e 1h huoneessa

Hinta sisältää kaikki ohjelmassa mainitut ruokailut ja tarjoilut museokäynnit sisään-pääsymaksuineen ja teatterilipun. Matkavakuutus ei sisälly, muista ottaa vakuutus peruu-tusturvineen.

Ilmoittautuminen alkaa 27.6.2022 ja päättyy 15.8.2022, ilmoita sähköpostiosoitte, puhelin-numero ja mahdolliset ruokarajoitukset.

Mukaan mahtuu 50 ensimmäisenä ilmoittautunutta.

Maksut seuran tilille FI8057317920012192, 20.8.2022 mennessä.

Hotellit ja muut kohteet ovat kiristäneet aikataulujaan ja mukaan tulevien henkilöiden nimet pitää ilmoittaa jo 30.8.2022 mennessä.

Mauri Inha, Tasemo ry

4. Retki Poriin 28.10.2022

7.15 Lähtö Vanhalta kirkolta

9.00 Sampo Rosenlew, metsäkonetehdas, Konepajaranta 2 A

11.00 – 12.30 Lounas, Ravintola Mekani, Konepajaranta 2 B

13.00 – 15.00 Luvian saha, Sahatie 1

15.00 – 15.30 Kahvit

16.45 Herkkujuustola, Hämeenkyrö

Yritysesittely, Juustotarjotin

Juustokeitto, sis. leivän ja veden, Jälkiruoaksi talon lähijogurttijäätelöä hillokkeella sekä kahvi

19.00 Lähtö Tampereelle

19.40 Vanha kirkko, Tampere

Matka toteutuu jos lähtijöitä 30 ja mukaan mahtuu 50 ensimmäiseksi ilmoittautunutta.

Ilmoittautuminen alkaa 27.6.2022 ja päättyy 10.10.2022, ilmoita sähköpostiosoite, puhelinnumero ja mahdolliset ruokarajoitukset.

Maksut seuran tilille FI8057317920012192 20.10.2022 mennessä.

5. 25.11.2022 Pikkujoulut Ahlmanin maatalousoppilaitos klo 18.00 – Musiikista vastaavat mm. Kyösti Kuusela ja Tuomo Tappura

6. 8.12.2022 Esitelmätilaisuus Laikussa 17-20

7. Historiikkikirjan myyntiä on kaikissa tilaisuuksissa.

MENNEITÄ TAPAHTUMIA

Metsät ja metsänomistajat Suomen talouden, kulttuurin ja sotien historiassa

Minä ja johdattelu

Teen kirjoja kuolleista ihmisistä ja elävistä firmoista. Leipäni usein tulee samasta ehtymättömästä **vihreästä aita**sta kuin teikäläisten. Olen kohta 20 vuotta kyhännyt mieluisia tilaustöitä, historiikkeja ja elämäkertoja, Suomen metsäteollisuudelle ja sitä lähellä sijaitseville säätiöille. Viime syksynä valmistui Sakari Siltalan kanssa Kopran sahurisuvusta ja yksikseni tutkimus nimeltä ”Kustu” Mäntän Serlachiusten viimeisistä vaiheista. Aiemmista hankkeistani hyvin tuttu 1800-luvun Tampere, teollisuuskaupungin synty, ja metsänomistajain asia Metsäliiton osuuskunnan historiasta.

On minulla metsään päin **mieskohtaisia ihmishistoriallisia** sympatioita. Metsästä eläneet suomalaiset myötäihmiset ovat ystäviäni kaskeajista ja turkismetsästäjistä ja 1700-luvun tervanpolttajista lähtien. Metsän sotahistoriaa on kokoa ajan työpöydälläni. Raatteen tiestä Ruotsin aikaan.

Metsätietouden tuho

Olen menneisyyden vanki ja nykyisyydessä suren sitä, että Suomen metsätaloudesta on tullut ympäristöaktivisteille **puinen ja teräksinen olkiukko**.

Teikäläiset elätte tietäväisyyden kuplassa, niin kuin meikäläinenkin. Ehkemme käsitiä, miten **vähän metsätaloudesta** tietää keskiverto maanmiehemme, tavallinen tallaja tuolla metroase-man liukuportaisa.

Jos havumetsässä kasvaa jokin hyvän ja pahan tiedon puu, niin siitä ovat neulaset varisseet. Peruskoulun, lukion, yliopiston ja monenmoisen työelämän voi läpäistä siinä luulossa, että metsätalous Suomessa tarkoittaa raikattua länttiä, johon ei kasva mitään tilalle, ja joka ikuisiksi ajoiksi poistui luomakunnan kierrosta.

Suomalaisessa sielunmaisemassa humisee **ylimuistoinen metsän taju** ja vastatuulena somen höpöjutut. Historia ei ole nykyisyyden selkokielenen käyttöopas, mutta toivoakseni sillä voi raivata harha-ajatusten ryteikköjä. Ilman metsän taloushistoriaa ei voi ymmärtää ekologiaa tai metsän poliittista merkitystä.

Omista itse luonnonvarasi

Menneisyyden **opetus numero Suomelle**: omista itse luonnonvarasi ja käytä isojen kansan-kerrosten hyödyksi.

Masentavin päinvastainen esimerkki. Terva ja piki yhdensivät Suomen maailmaankauppaan 1600–1700-luvulla peräti strategisina artikkeleina. Ruotsin ajan Suomi oli melkein kuin öljystä rikas. Siirtomaavaltojen valtavat laivastot valeltiin Suomen tervalla ja piellä. Mutta käytännössä myös suomalaisten **verellä ja hiellä**. Tuo metsäteollisuutemme kantamuoto oli mitä viheliäisin monen vuodenajan urakka. Tukehdut tervahaudan myrkyllisiin höyryihin tai hukut koskien ärjyihin vain muutaman kuparitaalerin tähden.

Lopputuote oli bulkkia. Ei siitä jäänyt ”lisäarvoa” maalaisille eikä Oulun, Kokkolan tai Raahen porvareillekaan. Suomessa ei ole tervarahoilla rakennettuja palatseja, hyvin vähän vanhoja kanavia ja liikenteen infraakaan. Voitot kasautuivat Tukholmaan. Ainoastakaan suomalaisesta talonpoikaisesta metsänomistajasta ei tullut 1700-luvulla taalerimiljonääriä. **Globalisaatiolla** on aina sekä etupuolensa että takapuolensa. Riisto oli luonnonlaki esivanhemmillemme kymmenen sukupolvea sitten. Silti, ehkäpä vakavissaan, valistuneet suomalaiset tänään potevat huonoa omatuntoa siitä, että Suomen tervalla valeltiin Afrikasta Amerikkaan purjehtivia orjalaivoja!

Suomen nousu vihreällä kullalla

Suomen rahvas kituutteli nuivan ilmaston sorrossa ja Ruotsin valtakunnan talouden rakenteiden orjuudessa. Niistä alhoista meidät vapautti – metsä. Höyrysahat ja sellu- ja paperitehtaat muuttivat Suomen ”Euroopan kerjäläisestä, **alistetusta kehityksmaasta** itsenäiseksi teollisuusmaaksi. Tämän päivän metsätalous on tuon 1800-luvun läpimurron perillisiä.

Matkapuhelimet olivat vain **ohikiitävä hömpöty**. Ja Nokiahän oli esihistorialtaan enimmäkseen puunjalostaja. Suomen talouden kestävin nousukäyrä 1860–2021 piirtyy lankuista, laudoista, parruista, palkeista, sellusta ja paperista – luonnonvarasta, joka muuttui hyvinvoinniksi omin toimin, täällä paikan päällä.

Teollisuus alkujaan himoitsi luonnonvarojen ryöstöä, mutta se ei ehtinyt eikä kohta kyennyt-kään ”nylkemään vihreää turkkaa” Suomi-neidon yltä. Metsien säästäminen ja suojelu alkoivat yksityisomaisuuden suojasta. Siitä, että erämaa ei enää kuulukaan kruunulle, Jumalalle tai kylässä yhteisesti ei-kenellekään. Vaan jokainen puu on tietyn isännän ikioma. Muinoin ei ketään kiinnostanut sammuttaa metsäpaloja. Metsän tuhoaminen oli Suomessa pahimmillaan silloin kun maassa ei ollut vielä ainuttakaan tehtaanpiippua.

Suomen ”**kestävä kehitys**” käynnistyi kaskeamisen lopettamisesta ja rahanarvoisen luonnonvaran varjelemisesta. Sana raiskaus ei tarkoittanut 1900-luvun taitteessa seksuaalirikosta vaan metsään kohdistuvaa väkivaltaa. Siitä oli tullut kiperä juridinen ja moraalinen kysymys.

Historia rohkaisee sikäli, että suomalaiset ovat metsäasioissa **viisaita ja kekseliäitä**, kunhan saavat vapauden koettaa kaikkensa

Metsätalouden tienraivaajat valjastivat paitsi koskia myös uinuvia **sielunvoimiaan**. Yrittäjät ovat ehkä tietämättään kiitollisuudenvelassa 1800-luvun tee-se-itse-miehille, jopa nimettömille neroille.

Yksikään korkeakoulu maailmassa ei 1800-luvulla analysoinut arktisen selkosen metsätyötä, saati kouluttanut huippuosaaia. Suomen- ja ruotsinkielinen kirjallisuuskin oli olemattomissa. Ulkomailta kuten Norjasta tuli jokunen kokenut yrittäjä, mutta mallia ei voinut kopioida luonnon erilaisuuden takia. Menepä ensimmäisenä maailmassa Kymijoelle ja Kemijoelle, hahmota homma ja toimita pikatilauksena perille satatuhatta tukkia. Ei patsaita pystytetty niille työnjohtajille, metsäherroille, jotka omasta päästään innovoivat, että puomi noin, ja tuosta kulmasta varmaan ui sukkelammin. **Luovaan ajatteluun** pystyivät myös lukutaidottomat jätkät, jotka nälkä kannustimenaan vaihtoivat lapion keksiin.

Kun puunkorjuu teollisuuden isoon tarpeeseen alkoi 1800-luvun lopulla, konstien ja keinojen kirjo kehittyi **pystymetsästä**. Ei ole aikaa harjoitella, muuten kaatuvat puulaakit. Joku äijä lyö kirveellä leiman, muut kaatavat, pätkevät ja karsivat. Hevoset kiskovat joen varteen. Ja tukki-

laisten roikka uittavat rannikolle. Seuraavana keväänä yksi aloitekykyinen metsäihminen älyää, että noinkin suma laukeaa. Ja viiden vuoden päästä toinen panee merkille, että pölinparkkuuseen tarvitaan maa-sepältä uusi työkalu. Sitten osoittaa, miten pino kannattaa purkaa veteen. Ei valtiovalta osallistunut 1800-luvun savot-toihin ”innovaatiostategialla”. Millään muulla talouden alalla ei Suomessa ole tapahtunut vastaavaa **kansanomaista keksintöjen** vyöryä.

Suurin osa keksinnöistä oli huonoja. Vain parhaat selvisivät kuin evoluution luonnonvalinnasta seuraaville työmaille, **jatkokehittelyyn**. Tieto levisi

suullisesti kämpillä ja leiritulilla. Aikanaan saapui insinöörejä ja teknikkoja, mutta he eivät opettaneet kirjattomia känsäkouria vaan päinvastoin kysyivät näiltä pohjatietonsa, joista varsinainen tiede sitten lähti käyntiin.

En tiedä, tapahtuivatko organisaatiouudistukset siten, että patruuna piirsi tupakkalaatikon kaavion ukkoherroista, tulipiipuista ja toplokkaista, mutta vaikkapa Kalle Päätalon kirjoista saa selville, että **tukin matka** oli paitsi logistisesti myös sosiologisesti yhtä mutkikas kuin koko elämä.

Innovaatioista intoillessani huomaan, että metsähistoria on toki myös työuupumuksen, loppuun palamisen ja työpaikkakiusaamisen historiaa. Jos **valjuja uussanoja** edes kehtaa käyttää esivanhemmasta, joka vähin vaatein ja kalorein ryskytti 40 asteen pakkasessa, sylki verta yllärasituksesta ja valvoi monta vuorokautta putkeen yksillä silmillä. Näin sen piti mennä, ei voi mitään. Lihastyön piti olla tavattoman halpaa, jotta Suomen metsäteollisuus pystyi pinnistämään maailmanluokkaan. Yrittäjien aivotyö otti niin ikään koviin eikä yleensä palkinnut teki-jäänsä. Metsäteollisuuden varhaishistoriasta kimposi kansakunnan kaapin päälle muutamia kymmeniä sukunimiä. Monin verran enemmän oli niitä, jotka tuhoutuivat vararikoissa ja ilman mitään turvaverkkoja tipahtivat ivatuiksi vaivaisukoiksi.

Metsä on enemmän kuin ”raaka-ainetta”

Metsien **vihreästä kullasta** veistettyä ovat paitsi taloushistorian rakenteet myös Suomen kansallisen kulttuurin kuvastot.

En mene nyt kirjoihin ja tauluihin ja lauluihin vaan vähemmän tunnettuun **luomiskertomukseemme**. Yleistiedon mukaan suurmiehiä ovat Paavo Nurmi, Jean Sibelius ja marsalkka Mannerheimia, mutta eivät he paljon vaikuttaneet maailmanhistoriaan. J. K. Paasikivihän sanoi 1930-luvulla: Jos Suomi poistuisi kartalta, maailma ei huomaisi mitään, vain ”puutavaran ostajat tuntisivat”.

Esimerkiksi matkapuhelimia näkymättömämpi, kiistattomampi suomalaisten panos on halpa puusta tehty paperi. Suomalaiset eivät sitä itse keksineet, mutta loivat ensimmäisiä **toimivia sovelluksia**. Mäntän, Nokian, Tampereen ja Kymenlaakson massatuotanto nousi juuri silloin, kun koko länsimainen sivilisaatio näivettyi papyruksen ja lumpupaperin ongelmien takia. Ilman halpaa puupaperia ei voi painaa brittiläisen imperiumin hallinnon miljardit asiakirjat. Eikä Pietarin ja Pariisin sanomalehtien jättipainoksia. Eikä vuohennahalle voi jäljentää sellaisia romaaneja, jota keskiluokan rouvat pystyvät ostamaan, ei myöskään nationalistien ja kommunistien kiihotuslehdyyköitä. Vähän myöhemmin, 1900-luvulla, suomalaiset tehtailijat ryhtyivät osaltaan helpottamaan **satojen miljoonien ihmisten arkisinta** toimitusta toalettipaperilla.

Metsän omistus

Tämän **metsähistorian** pitäisi ilman muuta näkyä 2020-luvun koulukirjoissa tai itseymmärryksessämme.

Historia varoittaa, että älä anna yhden ylivoimaisen toimijan **yksin hallita metsää**, samalla tavalla kuin kahvipapuja kehitysmaiden plantaasitalouksissa.

Metsällä on aina tehty politiikkaa. **Talouden metsäpolku** oli ratkaiseva 1800-luvun kansallistaloudelle herätykselle ja valtiolliselle itsenäisyydelle. Olivat kansallisuusaate tai työväenaate miten pakahduttavia hyvänsä, ei **Suomen kaltainen** reuna-alue voinut iskostua maailmankartalle ilman metsäteollisuuttaan ja sen **kerrannaisvaikutuksia**. Eikä sisällissota voi syttyä, jollei sytykkeenä ole tulenarkaa eriarvoisuutta ja työläisten massoja. Valkoiset voittivat 1918 suurliikemiesten rahoilla. Suomesta ei sittenkään tullut metsän diktatuuria vaan metsän tasavalta. Suomalaisille yksilöille ja perheille siunaantui taloudellinen itsenäisyys, joka oli ja on demokrationkin A ja O.

Tärkeä käännekohta oli 1920-luvulla, kun kiellettiin teollisuusyhtiöitä ostamasta loputtomasti metsää reserveikseen. Missään muussa **metsämaassa** kuin Suomessa ole samanlaista vallan jakautumista.

Yhtäällä pienen maan liike-elämän järein osa metsäteollisuus, joka taannoin hankki jopa 80 prosenttia vientituloista – luultavasti samantasoinen luku kuin Norsunluurannikolla norsunluu. Mahtavat metsäpatruunat, jotka silti eivät pysty kyykyttämään kaikkia poliitikkoja tai edes eduskunnan enemmistöä. Suuryhtiöt jotka sittenkin ovat liian pieniä sanellakseen suvereenisti palkkoja ja raaka-aineen hintaa. Työläisten selkänahasta voi vaikkapa 1930-luvun suuressa lamassa repiä mojavat palkanalennukset ja murtaa lakot, mutta tasapainottavana voimana säilyvät kaikissa suhdanteissa vähintään **metsän sadattuhannet pienomistajat**, omine etuineen ja edunvalvojiineen. Vielä tänä päivänäkin on pelikenttä aivan erilainen kuin Ruotsissa, puhumatakaan Etelä-Amerikan eucalyptuskomplekseista.

Tämä metsäklusterin jakautuminen – puun ja kuoren erillisyyks – on sapettanut tehtailijoita ja nykyisin sapettaa geeneiltään suomalaisia globaaleja metsäjäättejä, mutta **kokonaisuutena** se on kaiketi hyödyttänyt kansakuntaa. Kun raaka-aine oli kaikkea muuta kuin ilmaista, pakko panostaa täysillä koneistamiseen, jalostamiseen ja tehostamiseen.

Historiasta on tapana voikaista, että moottorisaha ja traktori pilasivat elinehdot, voi voi, siksi maaseutu tyhjeni 1960–1970-luvulla kaupunkeihin ja Ruotsiin. Tuo on tietysti keskeneräinen ajatelma. Ilman puunkorjuun teknillisiä ihmeitä Suomi ei olisi takuulla kyennyt kustantamaan kansaneläkettä, peruskoulua, julkista terveydenhoitoa. Ilman **tuottavuusloikkaa metsässä** meillä olisi tänään syrjäytyneille nuorillemme loputtomasti pinotavaran tekoa – mutta meillä olisi myös ruotuvaivaiset, huutolaiset, puinen kansakoulu ja yksi kunnanlääkäri per 10 000 asukasta.

Suomen **metsätalousihme** tarkoitti muun muassa käsittämättömän tiheää metsäautoteiden verkkoa ja sitten koneellista kouraa, joka napsauttaa poikki, karsii ja pudottelee pinoon. Huiputeknologia ei jättänyt jälkeensä raiskattua joutomaata siitä historiallisesta syystä, että metsä on rahanarvoista niin monelle, jotka ovat **kiinni tässä maassa**, vakaumuksellisesti, taloudellisesti tai tuotannollisesta pakosta. Metsän taloushistorian takia suomalainen ja afrikkalainen suhtautuvat puiden istuttamiseen kovin erilaisesti.

Joidenkin kestävyysviestien perille saaminen on enemmän tai vähemmän mahdotonta tässä internet-ajassa. Suomi putosi puusta vasta hetki sitten, mutta **mukkelismakkeli**, 2020-luvun kaupunkilainen ei muista mitään perimätietoa taimien istuttamisesta. Sehän ei ole vaikeimmasta päästä metsätöitä. Jos ilmastoahdistus vaivaa, ehkä koululaisten vapaachtoisille työprikaateille voisi tarjota mahdollisuuden vihertää omin kätösin joku hakkuuaukea – se lieenee terapeuttisempaa kuin istuminen mielenosoituksessa asfaltilla.

Suomen järkipäiväinen metsänhoito on joutunut olkiukkona höykyttäväksi ilmastomuutoksesta, ilman syytä. Kaikki tässä salissa tietävät, että puuston määrä ei ole vähentynyt 150 vuoden teollisesta käytöstä. Mutta toisen tuomion metsätalous ansaitsee. Tietenkin **monimuotoisuutta** on pyyhkäisty sileäksi. Ei voi mitään. Lajikadosta tuskin kukaan lobbari pystyy pesemään lähimenneisyyttämme vihreäksi. Ei tarvitse olla Pentti Linkola tajutakseen, mitä esimerkiksi linnuille on tapahtunut parin ihmissukupolven aikana. Ja sopii kysyä, olivatko 1900-luvun suunnattomat suonojitushankkeet minkään arvoisia. Ja ovatko ne peruttavissa, aivan kottuallisin ponnistuksin.

Tiedosta metsän menneisyys, muuten et voi kohdata sen tulevaisuutta.

Suomen metsätaloudella on **sitkeistä kuiduista** juuret. Juu, vankka tarina, jolle en historioitsijana näe auringonlaskua. Suomen metsien pahin vihollinen ei ole mikään päästövähennystavoitteen lukema vaan suomalaisten tietämättömyys.

Metsäteollisuudella ja myös metsänomistajilla on perinteisesti mutta resurssit tiedotuksessa. Mutta saavatko ne kiinni **maailmanlaajuista ajanhenkeä**? Niitä kanssaihmissiämme, joille suomalainen metsähistoria on tuiki tuntematon ja epäkiinnostava.

Kun kaikki kaikuu takaisin kuin betoniseinämästä, **kannattaako metsään huutaa** yhtään mitään? Kirjojen kirjoittelu on turhaa, valitettavasti. Kirjastoissa on monta hyllykilometriä hyvää metsäkirjallisuutta, ei sitä tarpeeksi moni tänään lue eikä uusien kyhääminen mitään vaikuta.

Miten taistella metsätyhmistymistä vastaan? Joudun lopettamaan puheenvuoroni melko apeana. En sisimmässäni usko, että mikään pläjäys voi mielipideilmastoa viilentää. Mutta minä ajattelen metsän yleistajuistamista **hatunnostoksi historialle**. Viimeiseksi tervehdykseksi esivanhemmillemme, joiden metsän tajuun me netissä näppäilijät sattuneista syistä kadotamme pyhän sinivalkoisen ja vihreän yhteytemme.

Täysjärkisten metsäläisten pikku askareita vastassa on mittaamattomia megatrendejä. **EU:n metsästrategiasta** alkaen. Ajanhenki puhalttaa piiput kumoon, nousepa niistä saasteista savua tai ei. On melko todennäköistä, että Suomen vihreä kulta jalostuu aneiksi, joilla ylikansallinen moraalipörssi keinottelee sielujen suosiota.

Jos Suomen metsäfirmoilla, teollisuustyöväellä, metsänomistajilla ja fiksiilla luonnonystävillä on jotakin **Hollannin ja Irlannin metsänhoitomalleja** vastaan, hanttiin kannattaa panna nyt, kun veri kiertää ja ranteessa on ruista. 2030-luvulla kun klusteri on kanttuvei, kukaan tai mikään ei piittaa sen ruikutuksesta. Liian myöhäistä on sitten anella sopeutumispaketteja joutomaiden risukasoihin ja taantuneiden taajamien entisiin työpaikkoihin.

Vastarinta ei ehkä pidemmän päälle auta raha-asioissa. Silti sillä on väliä itsekunnioituksen tähden. Emme arvosta aiemmissa sukupolvissa niitä, jotka pässinä naruissa menivät määkien teuraalle. Jälkimainetta ansaitsivat ne, jotka saappaat jalassa kaatuivat hävitynkin asiansa puolesta. Historioitsijana toivon vähintään sitä, että Suomen metsätalous ajoissa **taistelee olemassaolostaan** eikä pyydä armoa sisäisiltä ja ulkoisilta vihollisilta.

Puulla parempiin päiviin

Päivä on tehnyt kierroksensa. Taikka kääntynyt yöhön. Suomi viime vuonna toi Venäjältä huomattavasti sanomalehtipaperia. Haketta ja raaka-ainetta miksei, mutta kun paperi on se jaloste, johon perustuu Suomen tarina metsäteollisuuden pikkujättinä.

Kirjapainoteollisuuden kehitys on myös irvokas. Olen kysynyt kustantajilta, miksi painatte Latviassa. Siellä on muka joku ympäristösertifikaatti, mitä Suomen viimeisillä painotaloilla ei ole. Epäilen huiputukseksi. Olen omiin seuraaviin kyhäelmiini vaatinut kustannussopimukseen, että työ tapahtuu kokonaan Suomessa ja tietysti suomalaiselle paperille. Ei pelkästään sinivalkoisten moraaliposeerausten tähden vaan siitäkin syystä, että Baltian kirjapainoilla oli viime vuosina valtavia toimitusvaikeuksia. Koronan takia tai jostakin globaalimmasta syystä. Olen melkoisesti tutkinut maa- ja metsätalouden historiaa, myötäpäivään ja vastapäivään. En tajua kaikkea. En 1800-luvulta, en 1930-luvulta, enkä tästä päivästä.

Yksi ja sama isäntä, emäntä omistaa metsää ja peltoa. Miksi puumarkkinat toimivat verrattain hyvin markkinaehtoisesti, kun taas maataloustuotteiden markkinoissa Suomessa on henkitoreisen komentotalouden piirteitä? Jos maailmalta loppuvat lankut ja laudat, selluloosa tai paperi,

niin totta helvetissä se näkyy kantohinnassa. Mutta ruokapula, minusta jokseenkin varma nählänhätä ei ainakaan keväällä 2022 näy maataloustuottajien odotuksissa, eikä todennäköisesti lompassakaan. Koska maataloustuotteiden markkina on pitkään perustunut siihen, että alku-
tuotannon tekijä ei elä tuotteellaan, jonka arvo valuu ketjussa ylemmäs ja veroihin vaan hän elää sen mitä elää tukiaisista, kerjäläisyydestä.

Juhlapuhetta on paha pitää, kun mieli virittyy kriisitaajuudelle. Hyvin moni asia menee päin helvettiä armon vuonna 2022. Sitä en tosin näe, että puutavaran ja paperin ja sellun kysyntä vähenisi. Ehkä metsäihmisinä voimme katsahtaa edelliseen jälleenrakennusaikaan 1940-luvun lopulle ja ottaa sieltä tämän päivän tunnuslauseen: Puulla parempiin päiviin.

JATKAS-hankkeen kevään maastokoulutukset päätettiin toukokuussa Pohjois- ja Itä-Suomen jatkuvan kasvatuksen kohteille

JATKAS – Jatkuva kasvatusta Pirkanmaan metsiin -hanke on kuluneen kevään aikana järjestänyt koulutuksia pirkanmaalaisille metsänomistajille Pälkäneellä ja Orivedellä. Kumpikin koulutus koostui ennakowebinaarista ja maastopäivästä. Kevään koulutukset huipentuivat matkaan Pohjois- ja Itä-Suomen jatkuvan kasvatuksen kohteille. Neljän päivän matka suuntautui Kokkolan kautta Rovaniemelle ja sieltä edelleen Suomussalmelle. Pirkanmaalaisia metsänomistajia osallistui matkalle lähes 30.

Tatu Viitasari esitteli Kokkolan kaupungin hakkuukohdetta.

Vierailukohteet kiinnostivat metsänomistajia

Sää suosi retkeämme koko matkan ajan. Ensimmäisen päivän lounasta nautimme Kokkolassa, kauniissa auringonpaisteessa, Mustakarin rantaravintolassa. Kokkolassa vierailimme myös kaupungin jatkuvan kasvatuksen

metsäkohteella. Kohteen esitteli Metsäkeskuksen asiantuntija Tatu Viitasari. Kohde on erinomainen esimerkki jatkuvan kasvatuksen ja poimintahakkuun onnistumisesta turvemaalla. Kohteesta löytää lisätietoja hiiliviisas suometsän hoito -hankkeen sivuilta:

<https://www.metsakeskus.fi/fi/hankkeet/hiiliviisas-suometsan-hoito> .

Seuraava maastokohteemme oli Oulaisissa, jossa tutustuimme Metsäsuunnittelu Hollanti Oy:n toteuttamiin hakkuihin taajamametsässä. Kohteita esittelivät koneyrittäjä Osmo Palosaari ja toimitusjohtaja Noora Impola. Palosaaren mukaan jatkuvan kasvatuksen hakkuut onnistuvat hyvin hakkuukoneella, joka on räätälöity yrittäjän erityistoiveiden mukaisesti. Palosaari itse käyttää ProSilvan koneita, jotka ovat ketteriä ja riittävän tehokkaita isojen puiden käsittelyssä.

Koneen puomi on kevyt, mutta kykenee nostamaan tukkirungon kannolta ääriasennossaan. Hakkuupään pitokyky ja syöttövoima riittävät oksaisemmankin puun karsintaan. Tarvittaessa hakkuupään rakenne mahdollistaa pienpuuston raivaamista.

Oulaisten puistometsän hakkuujälkeä. Pienpuusto oli raivattu hakkuukoneella. Tervolassa Jussi Vaara esitteli meille Vaaran sahan ja tutustuimme painumattomien hirsilamellien tuotantoon. Lisäksi kuulimme sahan puunhankinnasta Sauli Kaltakarin kertomana. Pääsimme sahakierroksen jälkeen tutustumaan myös hirsilamellituotantoon. Uuden investoinnin myötä pohjoisen puu saadaan tarkasti jalostettua.

Metsäkohteiden yhteydessä keitettiin nokipannukahvit.

Rovaniemellä vierailimme Metsähallituksen Demometsä-kohteella Luken tutkimusprofessori Pasi Raution johdolla. Rautio esitteli männyn uudistamisvaihtoehtoja kuivan kankaan kasvu-paikoilla. Maastossa oli tuoreita esimerkkejä siemenpuuhakkuusta, ylispuukasvatuksesta ja pienaukkomenetelmästä. Kohteella nautittiin myös nokipannukahvit. Toisen retkipäivän päätteeksi oli mahdollisuus vierailla Rovaniemellä Arktikum- tai Pilke-museoissa.

Suomussalmella vierailukohteemme vaihtui, sillä alkuperäisellä kohteella oli tulva katkaissut tien. Korvaava kohde löytyi Metsähallituksen mailta Taivallammen suunnalta, jossa Elokapina oli keskeyttänyt hakkuun syksyllä 2021. Alueella on kaunista mäntykangasta ja kirkasvetisiä lampia. Metsiä alueella on käsitelty poimintahakkuin, pienaukkohakkuin ja pienalahakkuin. Metsän käsittelyssä on otettu erityisesti huomioon maise-
matekijät ja metsiä uudistetaan luontaisesti.

Suomussalmen retkeilyalueen maisemaa pienaukkohakkuun jälkeen

Viimeisenä kohteena matkalla oli neljännen päivän aamuna vierailu Raatteen Porttiin, jossa meille esiteltiin talvisodan aikaisia taistelutapahtumia. Tapahtumien kulusta kertova elokuva ja paikallisen oppaan kerronta historiasta teki osallistujiin vaikutuksen.

Syksyllä JATKAS jatkuu

Syksyllä 2022 hankkeen maastokoulutuksia järjestetään 12.8. Ylöjärvellä ja myöhemmin Sas-tamalassa. Koulutuksista tiedotetaan pirkanmaalaisille metsänomistajille tarkemmin Metsäkes-kuksen uutiskirjeellä.

JATKAS – Jatkuvaa kasvatusta Pirkanmaan metsiin -hankkeen tavoitteena on lisätä tietoa jatkuvan metsänkasvatuksen menetelmistä ja soveltamisesta erilaisilla metsäkohteilla sekä viestiä aiheeseen liittyvistä uusimmista tutkimustuloksista. Lisäksi hankkeessa koulutetaan metsänomistajia siirtämään omat metsänsä soveltuvien osin jatkuvan kasvatuksen menetel-mään, välitetään tietoa jatkuvan kasvatuksen puunkorjuumenetelmistä sekä lisätään tietoi-suutta siitä, miten erilaisilla metsänkäsittelytavoilla voidaan vähentää metsätalouden negatiivi-sia ympäristövaikutuksia. Hankkeen toteuttavat yhteistyössä **Tampereen ammattikorkea-koulu ja Metsäkeskuksen läntinen palvelupiiri**.

JATKAS-hankkeen nettisivut: <https://projects.tuni.fi/jatkas/>

Teksti: Manne Viljamaa, TAMK, metsätalous,

Riitta Vihuri, TAMK, liiketoiminta

Kuvat: Manne Viljamaa, Riitta Vihuri

Evolla pidettiin metsätaitokilpailut 21.5.2022

Katja paras TaSeMo:n kilpailijoista

Etämetsänomistajien Liitto järjesti lauantaina, 21.5.2022, jäsenyhdistystensä jäsenille ja joukkueille perinteen mukaan metsätaitokilpailut eli liiton SM-kilpailut. Koronaepidemia sai aikaan parin vuoden tauon perinteikkään kilpailun järjestämisessä, mutta nyt katsottiin heikentynyt koronatilanne kilpailuille sopivaksi ja kokoonnuttiin kisaamaan.

TaSeMo osallistui kuuden (6) kilpailijan ryhmällä ja saimme joukkuekisaan kaksi kolmen osallistujan joukkuetta.

Parhaiten menestyi Katja Kangasmäki ja hän oli naisten sarjan hopeamitalisti. Miesten sar-jassa Matti Äijö oli seitsemäs ja kilpailu muutenkin tasaväkinen ja tiukempi.

Joukkuekilpailussa paras joukkueemme jäi yhdellä pisteellä mitalien ulkopuolelle ollen nel-jäs. Ykkösjoukkueessamme olivat Matti ja Aku Äijö sekä Katja Kangasmäki.

Sää pysyi kilpailun ajan poutaisena ja lämpimänä. Metsätaitokilpailu on herkkä laji ja antaa mielenkiintoista pohdittavaa aina jälkikäteen. Tervetuloa mukaan tulevaisuuden kilpailui-hin. Omalta kohdalta pohdittavaa jäi metsälain tarkoittaman erityisen tärkeän elinympäris-tön määrittämisessä. Väärin arvioin!

Perti Kauppinen

Kuka olen?

Olen Sonja Peräkasari ja toimin metsäasiakasvastaavana UPM:llä Valkeakosken metsäpalvelutoimistolla. Alueenani on Valkeakoski, Akaa, Vesilahti ja Lempäälä. Aloitin UPM:läisenä viime vuonna Hämeenlinnan metsäpalvelutoimistolla, jonka jälkeen siirryin lähemmäs kotikonttuja Valkeakoskelle tämän vuoden huhtikuussa.

Olen kotoisin Lempäälästä ja tällä hetkellä asun naapurikylässä Viialassa. Ennen metsätalousinsinööriksi opiskelua ehdin tehdä 10 vuotta työtä myynnin ja taloushallinnon parissa. Metsänhoito ja metsäiset harrastukset ovat olleet aina läsnä omassa elämässä, jonka vuoksi olikin luontaista opiskella metsätaloutta ja siirtyä metsälalle.

UPM:llä metsäasiakasvastaavan tehtäviin kuuluu puukaupan ja metsäpalveluiden myynnin lisäksi kokonaisvaltainen asiakkuuden hoito. Tämä tarkoittaa mm. sitä, että asiakkaan metsäomaisuutta katsotaan kokonaisuutena, jolle pyritään tarjoamaan hyvän metsänhoidon mukaisia kasvutuottoa lisääviä ratkaisuja, eikä keskitytä pelkästään yhteen puukauppaan tai yksittäiseen taimikonhoitotarjoukseen. Omana tavoitteenani on, että asiakas saa laadukasta asiakaspalvelua, tarpeisiinsa ja tavoitteisiinsa sopivia ratkaisuja ja asioiden hoito sujuisi vaivattomasti.

Vapaa-ajallani olen aktiivinen harrastaja, ja luonto näkyykin monissa harrastuksissani. Olen innokas vaeltaja, retkeilijä, sienestäjä, kuntohiitaja ja lumikenkälilijä, vaikka eniten aikaa vierähtääkin partion parissa ja kesäisin moottoripyörän selässä. Metsästysharrastuskin on hiukan aktivoitunut ja lintumetsällä on tullut käytyä syksyisin, jonka lisäksi aikaa tulee vietettyä myös raivaus- ja moottorisahan kanssa. Eipä ole kyllä sellaisia vapaa-ajan ongelmia, ettei tietäisi mitä tehdä!

Vinkkejä metsänhoitoon

Suomessa hoidetaan metsiä vuosikymmenten tuomalla kokemuksella ja yksityismetsissäkin metsänhoidossa ollaan usein aktiivisia, jonka ansiosta valtaosa Suomen metsistä on hyvässä kasvukunnossa. Jotta kehitys jatkuu tulevina vuosinakin positiivisena, tulee metsiä hakata kesästä, oikea-aikaisesti ja laadukkaasti ottaen kuitenkin huomioon monimuotoisuuden kannalta tärkeät elinympäristöt. Metsänomistajan kannalta tärkeintä on, että metsiä hoidetaan ja hakkuut suoritetaan oikea-aikaisesti, jolloin saadaan varmistettua metsälle paras kasvu ja säilytettyä metsän terveys.

Kevät- tai kesärutiiniksi kannattaa ottaa kierros metsässä ja kiinnittää huomiota erityisesti latvoihin. Lumen katkomat latvat tekevät puusta heikomman ja näin ollen alttiimman esimerkiksi hyönteistuhoilille, jolloin vaurioituneet puut kannattaa mahdollisuuksien mukaan kaataa ja korjata vaikkapa polttopuiksi.

Lumituhojen lisäksi kannattaa kiinnittää huomionsa eritoten nuoriin metsiin ja taimikoihin ja tehdä näihin tarvittavat taimikonhoidot sekä kasvatushakkuut ajallaan ennen kuin metsä pääsee riukuuntumaan. Ajallaan hoidettu nuori metsä kestää huomattavasti paremmin luonnon kuitusta, kuten tuulta ja lumen painoa.

Ei voi myöskään väheksyä varttuneempien metsien, ja varsinkin varttuneempien kuusikoiden, tarkkailua; viime vuosina hyönteistuhojen määrä on lisääntynyt kuivien ja kuumien kesien sekä leutojen talvien myötä. Varsinkin kirjanpainajan tuhot kuusikoissa leviävät usein jo yhden kasvukauden aikana laaja-alaisiksi, joten nopea reagointi on tarpeen. Kirjanpainajan torjuntaan ei ole toistaiseksi löytynyt vielä toista niin tehokasta hävityskeinoja, kuin oikeaan aikaan loppukeväästä tai alkukesästä suoritettu hakkuu tuhoalueelle ja sen reunametsään.

Tämän hetken puukauppatilanne

Puukaupalle on nyt hyvä hetki, vaikka epävakaa maailmantilanne varmasti monille luokin epävarmuutta tulevasta. Puun hinta on tällä hetkellä hyvällä tasolla ja Venäjän tuonnin tyrehtyttyä on suomalaisen puun tarve aiempaa kovempi.

Erityisesti kesäkorjuukelpoisista päätehakkuuleimikoista sekä koivutukista ja -kuidusta on tällä hetkellä pulaa, joten varsinkin niitä ostamme UPM:llä mieluusti. Toki ostamme myös harvennusleimikoita sekä alueittain myös hankintapuita entiseen tapaan, joten kannattaa niistäkin pyytää tarjous.

Keskustelen mielelläni puukaupasta, metsänhoidosta ja muista metsäomaisuuteen liittyvistä aiheista puhelimitse, sähköpostitse tai kasvatusten. Lisäksi meillä on Valkeakosken porukalla piste Narvan markkinoilla perjantaina 15.7. ja lauantaina 16.7., joten myös sinne voi tulla vaihtamaan metsäisiä ajatuksia!

Sonja Peräkasari, metsäsiakasvastaava, puh. 040 592 1330, sonja.perakasari@upm.com

Suomen MetsätKuntoon Oy, kotoisammin SuMetKu Oy.

Mikä on Suomen MetsätKuntoon Oy?

SuMetKu on Suomussalmelta kotoisin oleva uudenaikainen, monipuolinen ja nuorekkaalla tavalla ajatteleva, toimintaansa koko ajan kehittävä metsäpalveluyritys. Vuonna 2014 yrityksen perustajien idea yrityksestämme syntyi nuorten miesten hiihtolenkillä. Yrityksemme ensimmäisenä urakkana oli rakentaa Rajavartiolaitolkselle pitkospuut. Pitkospuiden rakentamisen jälkeen toiminta on laajentunut ja mahdollistaa tällä hetkellä metsänomistajien kokonaisvaltaisen palvelun.

Laajaan palvelutarjontaamme kuuluvat kaikki metsänhoitotyöt, ostamme puuta ja suoritamme hakkuut, korjaamme ja rakennamme metsäteitä, hoidamme suometsät, teemme luonnonhoitosuunnitelmia ja hoidamme monimuotoisuutta edistävät toimenpiteet sekä toimimme Suomen suurimpana yksityisenä metsäkiinteistövälitysliikkeenä.

Olemme aktiivisesti yhteydessä toiminta-alueidemme metsänomistajiin ja haluammekin kuulla suoraan metsänomistajilta, mitkä ovat heidän arvonsa ja tavoitteet metsänomistajina. Meille on tärkeää palvella metsänomistajia juuri metsänomistajien arvojen mukaisesti, oli metsätila pieni tai suuri. Osa teistä lukijoista onkin voinut jo saada puhelinsoiton meiltä. Kierrämme myös erilaisissa toritapahtumissa tapaamassa metsänomistajia. Esimerkiksi uusi Metsäinen luontoni-palvelu on kehitetty palvelemaan asiakkaiden tavoitteita muun muassa hiilen sidonnan, vesien suojelun ja luonnon monimuotoisuuden lisäämisessä.

Lisätietoja ja toiminta-alueemme löytyvät internet-sivuiltamme www.metsatkuntoon.fi. Sivuiltamme on ajankohtaisia metsäaiheisia blogikirjoituksia, podcasteja, myynnissä olevat koh-teemme, tilavahti ja metsäarvolaskuri.

Osoitekenttä

Posti

Kuka olen?

Olen Mirva Salo, 31-vuotias pirkanmaalainen ja keväällä 2022 valmistuin metsätalousinsinööriksi. Entiseltä ammatiltani olen maatalouslomittaja, työvuosia maatalousalalla kertyi reilu 10 vuotta. Asun Ylöjärvellä Pengonpohjan kylässä. Vapaa-aikani kuluu pääasiassa koirien ja hevosten parissa, välillä tulee myös kotiakin kunnostettua. Aloitin metsätalousinsinööriopinnot maatalouslomittajan työn ohessa vuonna 2018 Lapin Ammattikorkeakoulussa. Suomen MetsätKuntoon palveluksessa olen työskennellyt jo maaliskuusta 2021 alkaen. Ensin tutustuin metsänomistajiin asiakaskontaktioijana, mutta siirryin myyntineuvottelijaksi metsäkiinteistövälityksen ja -asiantuntijapalvelujen pariin elokuussa 2021. Tarjoan metsänomistajille tila-arvioiden ja metsäsuunnitelmien tekoa, asiantuntijapalveluita metsän omistusjärjestelyihin sekä metsäkiinteistöjen välitystä. Odotan innolla tulevaa työntäyteistä kesää ja toivon, että viimeistään syksyllä tapaan mahdollisimman monet teistä metsänomistajista.

Ennakkoilmoitus

Torstai 20.10.2022 klo 17.00-20.00

Teivon Ravikeskus, Velodromintie 2

POIS FOSSIIILISISTA POLTTOAINEISTA KOHTI BIOENERGIAA

Syksy on juuri oikea aika varautua ja valmistautua keväällä tehtäviin nuorten metsien hoitotoimenpiteisiin ja nykytilanteessa niin ajankohtaisiin metsäenergiakauppoihin.

Metsänomistajalle puun **myynti energiapuuksi** voi olla käypä vaihtoehto – puun tarve kasvaa, kun voimalat luopuvat kivihiilestä ja turpeesta. Ensiharvennus voi olla kannattavaa myydä energiapuuksi.

Biowatti Oy:n ja Metsänhoitoyhdistys Pirkanmaan edustajat alustavat nuorten metsien hoidosta ja metsiemme hyödyntämisestä bioenergian tuotannossa.

Alustusten jälkeen paneelikeskustelussa metsänomistajia ja metsäalan ammattilaisia kertomassa kokemuksiaan ja näkemyksiään.

Tilaisuudessa myös kalustoesittelyitä ja luonnollisesti kahvitarjoilu.

Laita tilaisuuden ajankohta kalenteriisi ja seuraa TaSeMon viestintää alkusyksystä.